

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD., v právnej veci žalobcu **Generálneho prokurátora Slovenskej republiky**, proti žalovanému **Telekomunikačnému úradu Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Továrenská č. 7, za účasti: T., s.r.o., so sídlom v B., V. č. X, právne zastúpeného A. v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 5701/10/06 z 25.08.2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu **z a m i e t a** .

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím č. 5701/10/06 zo dňa 25.8.2006 žalovaný Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky **podľa § 12 ods. 1, § 30 ods. 1, písm. c/, § 32 ods. 1, 2, ods. 16, 17 a 19 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov vydal povolenie držiteľovi povolenia T., s.r.o., K. X, B., IČO: X** pre využívanie pridelených frekvencií a poskytovanie elektronických komunikačných služieb.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky včas podanou žalobou podľa § 35 ods.1, písm. b/ O.s.p. v spojení s § 250b ods. 5 O.s.p. navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení žaloby uviedol, že protestom prokurátora bolo Telekomunikačnému úradu Slovenskej republiky vytknuté, že postupom,

ktorý vydaniu rozhodnutia č. 5701/10/06 z 25.8.2006 predchádzal, **bolo porušené ust. § 6 ods. 4, 32 ods. 6, 7, 9, 14, 15, 21 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov** (ďalej len zákon o elektronických komunikáciách). Z dôvodu, že rozhodnutie Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky č. 5701/10/06 z 25.8.2006 bolo vydané v konaní, ktoré vykazovalo vyššie uvedené porušenie zákona o elektronických komunikáciách, Telekomunikačnému úradu Slovenskej republiky bolo v proteste prokurátora navrhnuté predmetné rozhodnutie zrušiť ako nezákonné. Rozhodnutím predsedu Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky č. 36/01/2007 zo dňa 15.3.2007 (právoplatným 3.4.2007) nebolo vyhovené protestu Krajskej prokuratúry v Bratislave sp.zn. Kd 2262/06-59 zo dňa 16.1.2007. Generálny prokurátor dôvody žaloby skutkovo špecifikoval v III. a V. časti žaloby, IV. časť žaloby obsahuje citáciu jednotlivých ustanovení zákona o elektronických komunikáciách.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 26.10.2007 k žalobe uviedol, že III. časť a v prevažnej miere aj V. časť žaloby sa jednoznačne týka výberového konania. Výberové konanie je postupom sui generis, ktorý je upravený len a výlučne v § 32 ods. 6 až 15 zákona o elektronických komunikáciách. Jeho účelom je, aby výberová komisia vybrala najvhodnejšieho účastníka výberového konania podľa kritérií uvedených vo výzve, s ktorým následne úrad pokračuje v správnom konaní o pridelení frekvencií. Neúspešnému účastníkovi výberového konania úrad oznámi výsledok výberového konania a zároveň konanie o jeho žiadosti zastaví. Správa o výsledku a priebehu výberového konania, spolu s ostatnou dokumentáciou je podkladom na pokračovanie v konaní o pridelení frekvencií s úspešnými účastníkmi výberového konania. Uviedol, že námietky žalobcu týkajúce sa kreovania výberovej komisie a jej činnosti sú mu známe z podaní spoločnosti M. A. AG, ktorý bol účastníkom predmetného výberového konania a podal opravný prostriedok na úrad proti napadnutému rozhodnutiu a tiež z protestu prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava Kd 2262/06-59 zo dňa 16.1.2007 proti napadnutému rozhodnutiu. Úrad sa k námietkam už viackrát vyjadroval. K námietke, že v napadnutom rozhodnutí časť výroku o platnosti povolenia na 20 rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti povolenia nie je odôvodnená podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku uviedol, že vzhľadom na predmet a účel výberového konania, ktorým bol výber 3. mobilného operátora na slovenskom trhu, úrad musel mať vopred jasnú náročnosť investícií, a teda i dobu ich návratnosti, keď už vo výzve deklaroval dobu na ktorú udelí individuálne povolenie. S touto dobou boli všetci žiadatelia vopred oboznámení a uzrozumení nielen vo výzve, ale aj v rámci konkrétnych odpovedí úradu zaslaných dňa 6.7.2006 všetkým potenciálnym uchádzačom. Úradom deklarovaná doba udelenia povolenia na 20 rokov je rovnaká ako u predchádzajúcich mobilných operátorov už na slovenskom trhu pôsobiacich, čo je v súlade s princípom transparentnosti, odôvodnenosti, objektívnosti a rovnosti podmienok na tomto trhu. Dobu udelenia povolenia zverejnenú vo výzve úrad určil aj vo výroku napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na to, že žiaden zo žiadateľov nepožadoval prideliť predmetné frekvencie na inú dobu, úrad nepovažoval za potrebné dobu pridelenia frekvencií explicitne odôvodňovať. Podľa názoru úradu

jedinou dôvodnou námietkou žalobcu k postupu úradu pred vydaním rozhodnutia je, že úrad neprerušil konanie o pridelenie frekvencií počas výberového konania. Prerušenie konania má však vplyv len na plynutie lehôt. Žiadnym spôsobom táto skutočnosť neohrozila ani neobmedzila procesné práva účastníkov a nemala vplyv ani na vecné posúdenie ich žiadostí vo výberovom konaní. Navrhoval, aby súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Účastník konania T.,s.r.o., vo vyjadrení zo dňa 20.11.2007 k žalobe navrhoval, aby súd žalobu podľa § 250j ods.1 O.s.p. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2, písm. a/ O.s.p. v spojení s § 72 ods. 4 zákona o elektronických komunikáciách preskúmal postup a rozhodnutie žalovaného č. 5701/10/06 zo dňa 25.8.2006 v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe generálneho prokurátora a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného i postup v medziach žaloby sú v súlade so zákonom o elektronických komunikáciách. Preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Najvyšší súd ako predbežnú riešil otázku právnej relevantnosti generálnym prokurátorom tvrdených skutkových dôvodov týkajúcich sa **výberového konania na pridelenie frekvencií** a namietaných porušení ust. § 6 ods. 4, § 32 ods. 6, 7, 9, 14, 15, 21 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách **vo vzťahu k individuálnemu povoleniu na používanie frekvencií** – napadnutému rozhodnutiu č. 5701/10/06 z 25.8.2006 a vo vzťahu k postupu žalovaného v správnom konaní, v ktorom napadnuté rozhodnutie bolo vydané.

Preto bolo nevyhnuté objasniť vzájomný vzťah výberového konania, ktoré je upravené v ust. § 32 ods. 6 – 15 zákona o elektronických komunikáciách a správneho konania o individuálne povolenie na používanie frekvencií (napadnuté rozhodnutie), ktoré je upravené v ust. § 32 ods.1 – 5, ods. 16 – 21 zákona o elektronických komunikáciách.

Výberové konanie na pridelenie frekvencií (§ 32 ods.6 až 15) je v ust. § 72 ods. 2, písm. f/ vymedzené ako procesne samostatné (procesne nezávislé) konanie na ktoré sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zák.č. 71/1967 Zb. správny poriadok). Procesná samostatnosť tohto výberového konania je daná uvedenou samostatnou procesnou úpravou, nezávislou na iných administratívnych konaniach podľa zákona o elektronických komunikáciách (§ 32 ods.6 – 15 zákona). Výberové konanie má samostatne zákonom určený začiatok konania – výzvou na predloženie ponúk (§ 32 ods.7 zákona), okruh účastníkov – predkladateľ ponuky (§ 32 ods.12 zákona) a koniec konania – určenie poradia účastníkov výberového konania (§ 32 ods.14 zákona). Skutočnosť, že ide o procesne samostatné konanie je potvrdená aj v ust. § 32 ods. 6, posledná veta zákona, podľa ktorého úrad počas výberového konania konanie o žiadosti preruší. Účastníci výberového konania

na pridelenie frekvencií boli v danom prípade traja, a to predkladatelia ponuky – 1/ T., s. r. o. 2/ M.A. AG, 3/ B., a. s.

Konanie o individuálne povolenie na používanie frekvencií sa spravuje ust. § 32 ods. 1 – 5, ods. 16 – 21 zákona o elektronických komunikáciách je správnym konaním a v zmysle § 72 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách sa naň vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. Začína sa na návrh účastníka konania, ktorým je žiadosť o individuálne povolenie (§ 32 ods. 2 – 3 zákona). **Počas výberového konania úrad konanie o žiadosti preruší (§ 32 ods. 6, posledná veta zákona o elektronických komunikáciách).** Účastníkom tohto konania je iba žiadateľ. Implicitne to vyplýva z ust. § 32 ods. 2, 3 zákona o elektronických komunikáciách v spojení s § 14 ods. 1 správneho poriadku – ten, o koho právach a povinnostiach sa koná, t.j. žiadateľ. Žiadatelia v danom prípade boli traja 1/ T., s.r.o., 2/ M.A. AG, 3/ B., a.s. Žalovaný so žiadateľmi v súlade so zákonom viedol samostatné konania do začatia výberového konania na pridelenie frekvencií, až v ktorom boli všetci traja účastníkmi konania.

Výberová komisia dňa 2.8.2006 určila poradie účastníkov výberového konania nasledovne 1. T., s.r.o., 2. M. A. AG, 3. B., a.s. Neúspešným účastníkom výberového konania – v poradí druhému a tretiemu uchádzačovi oznámila výsledok výberového konania a konanie o ich žiadosti zastavila. Právny zástupca účastníka výberového konania M. A. AG na pojednávaní pred najvyšším súdom dňa 20.11.2007 uviedol, že proti rozhodnutiu o zastavení konania podali rozklad, žaloba podaná nebola. Tieto skutočnosti neboli sporné. Úrad v zmysle § 32 ods. 11, posledná veta zákona o elektronických komunikáciách pokračoval v konaní o pridelenie frekvencií s úspešným účastníkom výberového konania –T., s.r.o.

Na základe uvedených východísk senát dospel k záveru, že **výberové konanie na pridelenie frekvencií bolo procesne samostatnou časťou konania, ukončenou určením poradia účastníkov výberového konania.** Určenie poradia účastníkov výberového konania je administratívnym rozhodnutím, ktoré rozhodnutie neobsahuje formálne náležitosti rozhodnutia vydaného v správnom konaní (§ 47 ods. 5 Správneho poriadku), keďže výberové konanie na pridelenie frekvencií sa nespravuje správnym poriadkom (§ 72 ods.2, písm. f/ zákona o elektronických komunikáciách). Jeho výrok však možno hodnotiť ako dostatočne určitý, keďže je zrejmé, ktorých účastníkov sa týkalo a aké poradie bolo určené. Súd týmto však nemieni prejedikovať prípadné preskúmanie zákonnosti „rozhodnutia“ výberovej komisie v inom súdnom konaní. Týmto iba konštatuje, že ide o administratívne rozhodnutie, ktorým práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti účastníkov výberového konania mohli byť priamo dotknuté. Ide o rozhodnutie, ktoré bol vydané na základe povolenej voľnej úvahy, a preto preň v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p. platí osobitný postup preskúmania zákonnosti ako je preskúmanie napadnutého rozhodnutia o pridelení frekvencií č. 5701/10/06 z 25.8.2006.

Z protestu prokurátora i zo žaloby je zrejmé, že namietal rozpor napadnutého rozhodnutia s **ust. § 6 ods. 4, § 32 ods. 6, 7, 9, 14, 15, 21 zákona o elektronických komunikáciách.**

Skutkové dôvody žaloby týkajúce sa **výberového konania na pridelenie frekvencií** a prokurátorom namietané porušenia ust. § 6 ods. 4, § 32 ods. 6, 7, 9, 14, 15 zákona o elektronických komunikáciách nemožno hodnotiť ako právne relevantné vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu č. 5701/10/06 z 25.8.2006, pretože tvrdené vady postupu sa netýkajú napadnutého rozhodnutia, ale výberového konania na pridelenie frekvencií. K tvrdeným vadám postupu by muselo dôjsť počas konania, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané. Súd poukazuje na to, že i z výroku napadnutého rozhodnutia vyplýva, že bolo vydané podľa § 12 ods. 1, § 30 ods. 1, písm. c/, § 32 ods. 1, 2, ods. 16, 17 a 19 zákona o elektronických komunikáciách. Prípadné ukrátenie na právach neúspešných účastníkov výberového konania (§ 247 ods. 1 O.s.p.) bolo preskúmateľné v rámci konania o žalobe proti rozhodnutiu úradu o zastavení konania o ich žiadostiach (§ 32 ods.15, tretia veta zákona).

Zo žaloby za dôvody, ktoré majú priamu vecnú súvislosť s napadnutým rozhodnutím a konaním, ktoré mu predchádzalo možno považovať až tvrdenie v závere IV. časti žaloby (čl. 11), že rozhodnutie Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky č. 5701/10/06 z 35.8.2006 v časti výroku o platnosti povolenia na 20 rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto povolenia nie je odôvodnené v súlade s § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov. Generálny prokurátor tvrdil, že Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky môže udeliť individuálne povolenie na dobu dlhšiu ako je 10 rokov len v správnom konaní a len ak je to odôvodnené dobou návratnosti investície. Rozhodnutie žalovaného neobsahuje žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali potrebu udeliť individuálne povolenie, v tomto prípade na dobu 20 rokov, najmä ak Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky v čase začatia výberového konania dopredu nemohol vedieť, čo bude obsahom jednotlivých ponúk, t.j. či uvedená doba bude odôvodnená návratnosťou investície.

Uvedený dôvod má právny základ v tvrdenom porušení ust. § 32 ods. 19 a ods. 21 zákona o elektronických komunikáciách, ktoré sa vzťahujú k napadnutému rozhodnutiu.

Podľa § 32 ods. 21 zákona o elektronických komunikáciách úrad udelí individuálne povolenie najviac na desať rokov. Úrad je oprávnený individuálne povolenie opakovane predĺžiť najviac na obdobie desiatich rokov. Ak je to odôvodnené dobou návratnosti investície, úrad je oprávnený udeliť individuálne povolenie aj na dlhšie obdobie alebo individuálne povolenie o dlhšiu dobu predĺžiť. Ak ide o individuálne povolenie na prevádzkovanie rádiového zariadenia na rozhlasové analógové a televízne analógové pozemské vysielanie vydané na základe licencie na analógové pozemské vysielanie, možno toto individuálne povolenie udeliť na dobu

uvedenú v žiadosti o povolenie, najviac na dobu, na ktorú bola udelená licencia na analógové pozemské vysielanie.

Podľa uvedeného ustanovenia úrad bol oprávnený vydať napadnuté individuálne povolenie i na dobu 20 rokov.

Podľa § 47 ods. 1, veta druhá zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok v znení neskorších predpisov) odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Účastníkom konania, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie – individuálne povolenie č. 5701/10/06 z 25.8.2006 bol držiteľ povolenia T., s.r.o. Podľa obsahu jeho žiadosti zo dňa 14.7.2006 o pridelenie frekvencií doba, na ktorú žiadal o pridelenie frekvencií, bola 20 rokov. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutie je preto v súlade s § 47 ods. 1, veta druhá Správneho poriadku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Žiadny z účastníkov konania si neuplatnil nárok na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 6. decembra 2007

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková